

Respir ploi

Gerra Orivera

ieșirea din piatră

în această gară am înnodat toate ploile
atâtea m-au înecat fără apă
și eu am acceptat lunecarea în/cu ele
adâncul (și câte adâncuri port ocultat în pupile)
știe să acordeze diapazonul respirului
la simfonia celestă
sub avalanșe (viața rupe zăgazurile clipei)
mă surp înăuntrul cărnii
câteodată afară inima montează pârgii să-mi scoată
lumile la aerisit
silaba care păstrează ADN-ul neviciat
de trădări
spaiame
și negocieri
trudește să mă îmbrace în
de ruguri

curgerea
mereu greaua curgere

noroiul cu gust de zbor
și mierea în care se coace tăcerea
ung pâinea cea de toate zilele
ruga de-a fii
(litanie vegheată de arhanghelii cordului)
vătuiește lunecarea în scocuri celeste
sparg coaja tare a somnului
ies în ochiul genunii
lumea mă poartă în uter o nasc la răspântii
de timpuri
aparțin totul și mie deopotrivă
(de la nisipul din perlă până la aștrii din sânge semnează
actul dezrobirii în vertebra eului)

nu pot fi jucat la ruleta nimicului

blestemul și binecuvântarea vieții deopotrivă
mi-l tatuez sub limbă
adun păsările răpitoare din artere

și dezleg ploile